

על מיכתבו של הקורא ויין. בו טען כי אין דרך חזרה מן הטכנולוגיה המת-קדמת של אנרגיה גרעינית (העולם הזה 21.5.86).

הקורא ויין אינו מבין את ההבדל בין אנרגיה גרעינית לבין מכונת-קוטור, רכבת, מכונת-מטוס, מעבורת-חלל.

הרכבת יכולה להרוג ילדים הנוסעים באוטו בוס, מעבורת-חלל יכולה להתפוצץ עם כמה אסטרונאוטים על סיפונה, אבל תאונה גרעינית מארפיעה על חייו של כל אדם על-פני כדור הארץ.

כי קרינה הנפלטת מאורניום, שנבקע לשם ייצור אנרגיה, זקוקה לבערך 700 מיליון שנה כדי לאבד את השפעתה, וקרינה הנפלטת מפלוטוניום זקוקה "רק" ל-24 אלף שנים.

זה מספיק זמן להרוס את כל מה שקיים על פני האדמה. ומה עוד שאת הקרינה הרדיואקטיבית איננו יכולים לראות, לחוש, להריח או לשמוע, ואין לנו אפשרות להגן על עצמנו מפניה (שעה שמי שפחד מתאונת-מטוס, יכול לנסוע באוניה, ומי שחושש מתאונת-דרכים, יכול ללכת ברגל).

אנרגיה נקיה

וסכנות קיימות

על סכנת הכורים האטומיים. נוכח אסון צ'רנוביל (העולם הזה 7.5.86). אורי אבנרי העלה במדור הנדון טענות קשות נגד הפקת אנרגיה גרעינית (כאשר מתרחשת תאונה בכור גרעיני, זו שואה!), אך הדבר אינו מוכח.

גם במיקרה החמור ביותר, לא תקרה הת-פוצצות גרעינית בכור-כוח גרעיני. הדבר אינו אפשרי, כי כור-כוח אינו בנוי כפצצה אטומית. הסכנה בכור גרעיני היא שבמיקרה תקלה יתפזרו חומרים רעילים ורדיואקטיביים, וגם אז הסיכון לחיי-אדם קיים רק בתחום קטן יחסית.

וכאשר מתייחסים לסכנות הקיימות בכור גרעיני, מתעלמים מן הסכנות הקיימות בתחנות-כוח רגילות, הפועלות על פחם או נפט. האם ראה אבנרי פעם כמה גזר רגיל משתחרר כאשר שדה נפט בוער? ומה הנזק העצום כאשר מיכלית-נפט מתבקעת?

בכתבתו כתב אבנרי: "הימים והנהרות מור-עלים, האטמוספירה מושחתת, היערות מוש-מרים..." והרי אלה הם בדיוק התוצאות של הפקת אנרגיה מנפט ופחם! כור גרעיני אינו פולט דבר, והפקת האנרגיה בו נקיה לחלוטין.

מיהו האגרסור האמיתי

על מסקנתו של הסופר האמריקאי גור וידאל, כי האימפריה האמרי-קאית מתה וכי העתיד שייך לאחרים (העולם הזה 29.4.86).

מהכתבה הזאת (סוף האימפריה) מתקבל הרושם כאילו המדובר במדינה אשר כל חפצה בהתפשטות טריטוריאלית ובשלטון גם השולל כל אספקט של דמוקרטיה וקונסטיטוציה. אולי נוח הדבר לאורי אבנרי, הדוגל, בלשון המעטה, בתפיסת-עולם רעיונית שונה, להציג כך, בהסתמך על וידאל, מדינה הנלחמת כבר 40 שנה בשטן הקומוניסטי והמונעת מן העולם החופשי לגווע בצורה זו או אחרת כמרתפי-הלוויינאק (בית-הסודר במוסקוה).

תמיד כדאי לזכור כי ארצות-הברית היא המדינה היחידה בעולם, או כמעט היחידה, העומרת על מישמר עקרונות הדמוקרטיה לכל ועוד נוסף על כך, להציג אותה כמדינה הרוגלת באקספנסיה, היא שטות, כי הרי ידוע מיהו האגרסור בעולם, האגרסור בה"א הידיעה.

גריגורי ויינר, ירושלים

נו. מיניסטר

על דעתו של שר-התיירות, אברהם שריד, אחר צפייה בסידרת הטל-וויזיה יס. מיניסטר, כי יש במיפלגתו מצוי מניפולטור כפי שאחד כזה מצוי בסידרה (העולם הזה 21.5.86).

בראיון עם השר שריד פורסם שאני הוא כי יכול "הבוש" במיפלגה והכל יכול" במיפלגה הליברלית. עליי לציין שההיפך הוא הנכון. מר שריד וחבריו מתנכרים לציבור העובדים

(המשך בעמוד 4)

למה? טאבה!

מדוח האנאלטי של יצחק רבין הולך לפניו ומשוטט באופן חפשי במחוזות המידבר. לבן, כנראה, ראה צורך להער ליב אישית את נשיא מצריים על עניין פיסת-החוף של טאבה. אבל במדינת הגמדים גם טאבה היא ממלכה גדולה.

בני-אדם בוערים היטב

במשך תשע השעות של הסרט שואה אין אף רגע אחד של אכזריות, של פאתוס או גזומה. רק אנ-שים המעלים זיכרונות. הספר שעבר באושוויץ, האיסורים הפולנים, המתחלת ה-גרמנית, הביצולים, איש הסייף של קבע כי "בני-אדם בוערים היטב".

גינדי: הסוף

כל חייו עמל אברהם גינדי כדי להיות איש-צמרת. לשם כך בנה מיבנים ראוותניים והנציח את שמו על כולם. לפתע הכל קרס תחתיו, וה-השפלה היא שהרסה אותו.

יצואן וגינטלמן

תת-אלוף (במיל) אפרים פורן, אחרי 30 שנה בצה"ל, אינו מוכן שיכנו אותו סוחר-נשק. אני יצואן-נשק, ולא סוחר. הוא מכרז, ו-מסביר כמה לא נעים לסחור עם דרום-אפ-ריקה, ולמה, בכל זאת, יש לו עסקים בסיסקא - מדינת הבובות של המישטר הגיאנני.

פופ בכלא

להקת משינה באה לכלא כסרייונה. היהודים נהנו מ-רכבת לילה לקאהיר, הערבים הביטחור ניים נשארו סגורים בתאים. ויובל נבאי הצטלם אחר-כך עם סגן-מפקד הכלא.

המדורים הקבועים:

- מיכתבים - או מיטה או מירקע
אגרת-העורך - חבר המערכת
הצעיר ביותר
תשקוף - יין לקידוש וכרז טריפה
במדינה - שבירת קשר השתיקה
הנדרן - איזה טימטום
אנשים - איך ירד הקצח'ר משמיים
ראיון - עם תת-אלוף אפרים פורן, 30 שנים חייל פחות מחמש שנים אזרח
תמרוזים - מי בחש מה במשוט

כתבת השער הקידמי:

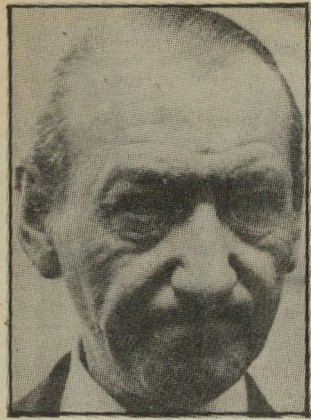
בחירה יהודית

בניגוד למה שחושבים בווינה, מי שברך לנשיאות אוסטריה בקורט ולדהיים הם קומץ יהודים בארצות-הברית. בסופו של דבר זכה העסקן השקרו גם בקולות האנטי-שמים, גם בקולות המחאה נגד מיפלגת השילטון הסוציאליסטית העיפה וגם ב-קולותיהם של הבוחרים שהתרגזו על ההתערבות הגסה מבחוץ.

כתבות השער האחורי:

חוזה על כולם

מה אומרת חוזה יערי (בתצלום), על הדמויות האחרות בדראמה המישפטית? על בעלה, אהוד: "למה הוא שתק אם ידע על הצמיגים?" על החוקר, מישל חרד: "למה אתה לא חבר שלי?" על שותפתה, אביבה גרנות: "אני מפחדת לר-אות אותה, היא מכשפה!" על אמה: "לא איכפת לי שתמות!" ועל קורבן הרצח, מלה מלכסקי: "היה לה ריח של שום מהפה?"

ברנס בשלו

עמוס ברנס, האיש שהורשע ברצח אשה, כותב היום שירים רגשיים על אהבה לנשים ולטבע, ועוסק בשיקום אסירים. הוא, כמוכן, ממשיך לטעון שהוא חריטפשיע, ואוהב מאוד לדבר על עצמו.

הרכבת הקטלנית

הרוח שפייענה את מיסתרי הקופסה הי-שחורה בקטר, אשר התנגש באוטובוס הילדים בצומת הבונים לפני שנה, מג-לה את האמת המזעזעת: הרכבת לא בלמה כלל!

חיים אחרי המוות

במיפלגת העבודה מצאו כנראה את הפאטנט כיצד להעניק למישהו חיים גם אחרי המוות. ועדה סנימית מכריזה: תיבדק אפשרות חד-שה להארכת שנות עבודתו של סופר העיסק בכתבה...

כך שוחררה קפריסין

במלאת ארבע שנים למילחמת-הלבנון, חיבר העיתונאי הוותיק תדי לויטה סאטירה עוקצנית, על כיבושה של קפריסין בידי יש-ראל המוכיחה: אפילו הדימ' יון הפרוע ביותר אינו מצ-ליח להתרחק מן המציאות!

קצפת דיפלומטיה

כיצד הגיב הי דיפלומט כאי שר על בירכיו נחתה עונתי קצפת ענקית, ומה עשתה הי שחקנית ליאורה ריבלין (בתצלום) במסיבת העיתונאים.

צרה כואבת

הוא העיף בה מבט קשה ואמר: "אני הר-לך להכאיב לך, בובה. אל תפחד, זה כאב מהנה." כיצד עליה ל-התגונן מהצרה הצרורה?

לא רק קולבים

בציבור הן תמיד זוהרות והם מחייכים - אך במציאות הם עורבים בתנאים מחסירים: משתכרים מעט ומתלבשים בבתי-שימוש. כשהתארגנו הדוגמניות והדוגמנים להיל-חם על זכויותיהם, נתקלו ב-איומים ונאלצו לצאת להס-גין. מדוע הצ-טרפו כמה מחב-רותיהן הבכורות למחנה היריב?

צרה כואבת

הוא העיף בה מבט קשה ואמר: "אני הר-לך להכאיב לך, בובה. אל תפחד, זה כאב מהנה." כיצד עליה ל-התגונן מהצרה הצרורה?

- מה הם אומרים - כשאת מסתבת. סיגרי את המים בבוש?
הרוסקום - מיהו בדרן גדול ולמי אין סבלנות לחשוב
גם זה וגם זה - הופנה איזו בעיטה!
ימן אישי - כדאיניק צרפתי
לילות ישראל - האשה בלבן
דף חדש - תשובה לתר. נגולת
תשבצוסן - מפקד במישרה
חלקית (4 אותיות)
קלנוץ - פולחן הגברר המעורטל
הכל הולך - הפין השתוי
שידור - יותר יפאני מיפאני

צרה כואבת

הוא העיף בה מבט קשה ואמר: "אני הר-לך להכאיב לך, בובה. אל תפחד, זה כאב מהנה." כיצד עליה ל-התגונן מהצרה הצרורה?